

Václav Klaus k inauguraci agenta Pávka: Dokonáno jest

- CZ24 News | 11. března 2023

ČESKO: V posledních dnech a zejména hodinách už jsme toho namluvili ve sdělovacích prostředcích o změně hlavy státu tolik, že už by bylo načase věnovat se něčemu jinému. Neboť toho „jiného“, co velmi akutně potřebuje u nás nějaký zásah - jak v myšlenkové rovině, tak v rozhodnutích vlády - je už strašně moc.

Od parlamentních voleb v říjnu 2021 uplynulo už 17 měsíců a těmito volbami vytvořená vládní politická konstelace zatím zásadního neudělala nic. Je mylná představa veřejnosti, médií, ale i samotného nového prezidenta, že v tom změna hlavy státu automaticky něco znamená. Neznašená, musí začít jednat vláda. A ta má jenom výmluvy. Nejdříve na růst cen energií, pak na ukrajinskou válku, pak na předsednictví EU, pak na komunální volby a nakonec na volby prezidentské. Už nezbývá nic jiného, než aby vláda začala konat.

Vrátím se přesto ke včerejšímu inauguračnímu dni. Všim, svou atmosférou, výroky ve veřejném prostoru, výběrem pozvaných do Vladislavského sálu, záběry „vyvolených“ ze světa kultury, kteří z oken hradní chodby mávali davům jako na staroměstském orloji, ale i vystoupením nového prezidenta je evidentní, že nastává nová éra. Strašně se to zužuje na osobu nového prezidenta.

Nadměrně se to personifikuje. Tím dochází k míjení se s podstatou toho, co u nás skutečně probíhá. Není pravda, že prezident Petr Pavel provádí tuto změnu. Je to zcela naopak. Tato změna vynesla Petra Pavla do funkce hlavy státu. On je produktem této změny, nikoli jejím autorem. Uvědomuje si to většina voličů a občanů? Někteří jistě ano. Neříkám zde nic originálního, ale většina, včetně mediální většiny, určitě ne. Diskusí této změny se náš institut zabývá po celou dobu své existence. Dnes nemám žádný převratný „objev“, jenom to připomínám.

Přesto považuji za nezbytné říci několik slov k inauguračnímu projevu. Byl zbytečně dlouhý. Zaplétal se do detailů. Už tím nemohl být jasným a zřetelným poselstvím. Neměl dostatečně jasnou „nit“, nemiřil odněkud někam. Všichni komentátoři si vybírají nějaký detail a chválí, že právě tuto věc zmínil. Ale celek nehodnotí. Ten projev k ničemu nevybízí, neříká, že něco musí občané, že není možné jen slibovat a že není možné jen o kousek lépe organizovat věci veřejné.

Přečetl jsem si své vlastní tři kandidátské projevy z roku 2003 a projev inaugurační. Mám před sebou ten třetí projev a už jsem zapomněl, že jsem v něm citoval dvě jména, našeho Aloise Rašína a Francouze Alberta Camuse. O Rašínovi jsem říkal, že „demokracie jest odpovědnost, že nic není zadarmo, že nesmíme žít na dluh, že se musíme snažit každý sám a ne jen čekat s nataženou rukou“. Z Camusova „Mýtu o Sysifovi“ jsem vybíral větu, abychom si kladli vznešené cíle, snad nedosažitelné, ale opravdové, nikoli cíle jen „naoko“, jen pro to, aby jedni vypadali lépe než druzí.

Tohle před dvaceti lety 28. února 2003 bylo možné přednést na společné schůzi Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky. Mám strach, že už se dnes takto nemluví.

AUTOR: Václav Klaus